

Myndigheder i det hele være i Stand til at anvende en Lov, som angik Sprængtøffer i Almindelighed. Smidertid, der er et Sprængstof, som nødvendigvis eller i alt Fald af Hensigtsmæssighedshensyn bør undtages fra disse Bestemmelser, det er det almindelige Krudt; om dette findes der i vor Lovgivning en Kække spredte Bestemmelser, mest i vor Lovgivning om Brandpolitiet. Disse Bestemmelser have, saa vidt jeg ved, vist sig at være fuldkommen tilfredsstillende, og der er derfor næppe nogen Anledning til at gøre Forandring derved, ogsaa fordi Krudt i det hele taget har en ret udstrakt Anvendelse. Men her opstaar den Vanskelighed, at man maa definere, hvad Krudt er; thi Udtrykket „almindeligt Krudt“ er næppe selbdegtørende, da, som bekendt, der i den nyeste Tid er opfundet det saakaldte røgfri Krudt. Dette kunde snart blive saa almindeligt, at ogsaa det kunde kaldes „almindeligt Krudt“, og dog er det ikke egentlig Krudt men netop et Sprængstof; det er et Sprængstof, som maa medtages her. Da man altsaa staar over for den Vanskelighed, at man for det fra Lovens undtagne Stof ikke kan bruge Udtrykket „almindeligt Krudt“, har Udvalgets Flertal ment ikke at kunne give anden Definition af Krudt end den, som det er foreslaaet i Vædringsforslaget under Nr. 1: „de udelukkende af Salpeter, Sul og Svovl sammensatte Krudtsorter.“ Selvfølgelig sidder Udvalgets Flertal ikke inde med teknisk Kundskab til at kunne udtale, at denne Definition er den rigtige, men Flertallet har sat sig i Forbindelse med Teknikere, som maa antages i en ganske særlig Grad at forstaa sig paa dette Emne, og de have udtalt, at naar Betegnelsen var saaledes, som her foreslaas, kunde man være sikker paa, at Udtrykket omfatter, hvad det skal omfatte, og ikke mere. Det er altsaa Udvalgets Flertals Mening, at Lovforslagets første Paragraf skal ændres saaledes, at den kommer til at angaa alle Sprængtøffer med Undtagelse af de udelukkende af Salpeter, Sul og Svovl sammensatte Krudtsorter. Og i Forbindelse dermed har Udvalgets Flertal stillet Vædringsforslaget under Nr. 2, som gaar ud paa, at der er visse Sprængtøffer, som i forarbejdet Stikelse ikke skulle være underkastede de Kontrolbestemmelser, som Lovens vil indføre. Det gælder om Knald- eller Tændsatser, der ere forarbejdede til „Patroner, Knaldhætter eller lignende Antændelsesmidler eller til Fyrstøjer og andre Brugsgenstande.“ Det er jo slet ikke saa ualmindeligt — maatte adskillige af de Herrer her ere i Besiddelse

deraf — at der findes Brugsgenstande, Fyrstøjer, man kan tænde en Cigar ved, idet de antændes let ved en lille Knaldsats. Den Slags Genstande kan man ikke forbyde, og der bør ikke indføres Bestemmelser, som kunne vanskeliggøre Salget og Brugen af dem.

Bortset altsaa fra dette almindelige Spørgsmaal: Bestemmelse af Lovens Omraade, har Udvalget i øvrigt i det hele været enigt om Forslagets Bestemmelser og om de Vædringsforslag, som her stilles; man er ogsaa enigt i, at der i det hele er Grund til at indføre den Kontrol, Lovforslaget tilsigter, nemlig en Kontrol med Tilvirkningen og Forhandlingen af disse Stoffer. Dette medfører ikke nogen stor Ulempe. Der findes ikke her i Landet nogen Fabrikation Sted af Sprængtøffer. Der vil altsaa kun kunne blive Tale om at lægge Hindring i Vejen for Opførelsen af saadanne Fabrikker, Hindringer, som selvfølgelig ikke ville blive lagte der, hvor der er naturlig Grund for vedkommende, der ansøger om Tilladelse, til at faa den. Forhandlingen er ligeledes paa meget faa Hænder. Der skal efter Sigende her i Kjøbenhavn kun være 2 Steder, hvor der handles med Dynamit, og uden for Kjøbenhavn er der vist ogsaa kun meget faa, der handle dermed. Altsaa Næringslivet kan ikke lide meget, eller rettere, egentlig slet ikke lide ved, at der indføres saadanne Kontrolbestemmelser, og for Forbrugerne er den Kontrol, der tilsigtes, slet ikke vanskelig. Det er jo overordentlig lidet besværligt for Folk, at de, naar de skulle bruge disse Sprængtøffer, maa staa sig Politiets Attest for, at de ere Folk, hvem slige Stoffer kunne betros. Det er jo noget lignende, der gælder med Hensyn til Gifthandel, thi det staar heller ikke enhver frit for at gaa hen og købe Gift. Men i Forbindelse dermed maa bemærkes, at der særlig her til Lands er overmaade ringe Anvendelse for eksploderende Stoffer. I Lande, hvor der er mange Klipper at sprænge, mange Jærnbaner at anlægge gennem Bjerge o. desl. eller hvor der er Bjergværker, kan der være megen Anvendelse derfor, men her have vi jo ikke med saadanne Foretagender at gøre. Da der saaledes ikke er stor Brug for disse Stoffer her, antages der ikke at være noget i Vejen for at lægge den Byrde paa Erhvervelsen af dem, at den kun kan finde Sted, efter at den paa gældende har erhvervet den omtalte Politiattest. I øvrigt gaar jo Kontrollen med Erhvervelsen ud paa, at den vedkommende, efter paa Grundlag af Politiets Attest at være kommen i Besiddelse af Sprængtøffer, skal op-